

Maffiahoerenkast

Het Belgisch voetbal wordt bevolkt door rare specimen. Neem nu zo'n Pierre François, *le Houdini du foot belge*, ooit ergens omschreven als een gerespecteerd advocaat aan de Luikse balie.

Dat leidt de Pro League nadat hij eerst voor en met drie gangsters heeft gewerkt. Dat weet dat een makelaar eigenaar van een club is. Dat begeleidt clubs naar de uitgang en drijft hen in armen van Russische oligarchen, waarna hij ongehinderd door diezelfde lui wordt gefêteerd. En dat zit nu in de delegatie die ten overstaan van het parlement de voordelen van het Belgisch voetbal moet proberen te redden, samen met Marc Coucke.

Marc en Pierre, Pat en Patachon of Filopat en Patafil, kies maar. Een creatuur als François zou ontslag moeten nemen of minimaal de wacht moeten worden aangezegd in het Belgisch profvoetbal 3.0. Neen, dat blijft zitten waar het zit en als een andere advocaat van een club iets zegt over zijn triest trackrecord zorgt hij er persoonlijk voor dat die monddood wordt gemaakt door de club die hij zelf heeft helpen verkopen aan de rijke Rus.

Nog zo'n advocaat is Johan Timmermans, de vadsige koning van Mechelen. Hij zet een stap opzij als voorzitter. Dat lijkt geen dag te vroeg, want uit de vorige week gelekte telefoontaps blijkt alvast dat Timmermans wist van de gevraagde medewerking van Waasland-Beveren om KV Mechelen niet het vuur aan de schenen te leggen, dus gewoon te laten winnen. "So what? Ik ben alleen ondervraagd door de politie."

Bij KV Mechelen zijn ze struisvogel, de ene steekt al dieper de kop in het zand dan de andere, maar trainer Wouter Vranckx zit het diepst. Hij heeft zijn spelers gezegd: "Wij hebben er niks mee te maken en staan er ver van." Nu ja, het is moedig, maar wel verre van realistisch.

Beloning voor fout gedrag

Het Belgisch voetbal wordt ook bediend door rare specimen. Neem nu federaal parlementslid Luk Van Biesen (Open Vld), die in 2008 mee de (para)fiscale en andere voordelen voor profsporters – lees: vooral het voetbal – door het parlement jaagde en die dinsdag nog eens verdedigde. Is dat van niet beter weten? Is dat volharden in de boosheid? Menen dat je de hele kluit kunt belazeren?

Volgens Van Biesen kwamen de gunstmaatregelen er om zwartwerk en belastingontdui-

king tegen te gaan. Laat dat even doordringen: een sector die zich misdraagt, krijgt gunstmaatregelen? Vergelijk even met de horeca. Die zat ook vergeven van zwart werk en geld en wat kreeg die? Meer controle en de witte kassa.

Fout gedrag dat wordt beloond, is de regel in voetbal. Neem de zaak-Bellemans in 1984: de omkoping van Waterschei door Standard en de hele zwartgeldaffaire die dan naar boven kwam. Daarna kreeg het voetbal ook een enorm cadeau: de bijzonder gunstige groepsverzekeringen (pas veel later uitgebreid naar alle sporters). Gefiatteerd door Jean-Luc Dehaene, toen minister van Sociale Zaken en Club Brugge-supporter, en toegewezen aan verzekeraar Assubel, dat prompt shirtsponsor werd van Club. Flik zoiets vandaag en je hangt terecht aan de hoogste boom.

Import-exportfiliaal

De grote sportkenner Van Biesen, aan kop sleurend voor Anderlecht en Coucke, verbindt de gunstmaatregelen in 2008 met "de mooie resultaten in zowat alle ploegsporten: van het vrouwenbasket tot volley en hockey". Zit daar dan niemand in dat parlement die hem kan uitleggen dat de nationale ploegen – want die haalden die resultaten – niks vandoen hebben met voetballers die gemiddeld 300.000 euro en meer verdienen en daar nauwelijks lasten en belastingen op betalen?

De realiteit heeft de onzin alvast ingehaald, zo bewees van de week het laatste rapport van het Zwitserse CIES, een universitaire onderzoeksgroep die de migratie, demografie en economie van het voetbal onderzoekt. Door die voordelen, in combinatie met lage salarisdrempels voor niet-EU-spelers, is het Belgisch voetbal verworden tot een import-exportfiliaal. Of een luxueuze

conceptstore voor jonge buitenlandse talenten, zo u wil. Al sluit gezien de recente ontwikkelingen luxe maffiahoerenkast misschien dichter aan bij de werkelijkheid.

De gunstmaatregelen moesten de jeugdwerving ten goede komen. Niks van, alleen de mensenhandel is er wel bij gevangen. Met 62,5 procent (dit seizoen alweer gestegen) slaan we alle records. Alleen in Cyprus en in Engeland, maar die hebben de allerbeste buitenlanders, speelt meer import.

Erger nog, de mensenhandel in jonge spelers is toegenomen. Van alle 31 onderzochte UEFA-landen scoren alleen Portugal en Italië minder

► Pierre François, CEO Pro League.

► Marc Coucke, voorzitter Pro League en RSCA.

► Luk Van Biesen, federaal parlementslid.

► Johan Timmermans, ex-preses KV Mechelen.

goed op vlak van *club trained players*, dat zijn spelers die tussen 15 en 21 drie jaar lang bij hetzelfde team bleven. In 2008-2009 hield België met 13,9 procent nog zeven landen achter zich in die tabel. Nu nog twee. Afgelopen seizoen is dat percentage gezakt naar 8,4. Nederland slaagt erin om bijna 20 procent van de jonge spelers drie jaar lang bij de club te laten opleiden.

Volgens Marc Coucke zou het afschaffen van de fiscale voordelen het failliet van het profvoetbal betekenen. Hoezo, wat is er mis met de

tering naar de nering te zetten? Als Anderlecht die voordelen niet zou hebben, dan had het gewoon minder uitgegeven, dit seizoen geen 28 spelers voor 28 miljoen gehaald, maar misschien 25 spelers voor 20 miljoen en zouden Vranjes (3,2 miljoen) en Sanneh (8 miljoen) niet de duurste klungelaars ooit zijn.

Nooit in de geschiedenis van het Belgisch voetbal was de tijd rijper om die foute business voor eens en voor altijd te reguleren tot ze geen kant meer op kunnen.